

E DE AȘTEPTAT EVITAREA UNEI TRAGEDII ȘECSPIRIENE

de Liviu Cangeopol

Shakespeare ne mai trebuia acum. De parcă nu mai avusesem. Tiranucid revoluționar, frați de arme aflați în competiție de dragul criticii, babe trăgătoare de sfori, prinți nebuni umblând beți din crâșmă-n crâșmă și jurând răzbunare în ziua de salariu, aripi de partide fugind cu flașneta și televizorul de la sediu în spate, premieri în slujba baronilor conspirând împotriva regelui liber ales, România post-ceaușă n-a scăpat mare lucru din repertoriul internațional al manelelor traduse pe specific local. Ce-i mai lipsea românului era un strop de dramoletă ambetată de amor.

Recent, generozitatea istoriei contemporane ne-a aprovizionat și cu acest ingredient: Elena Băsescu, fiica președintelui încolțit, cade la pat de dragul lui Andrei Hrebenciuc, fiul marchizului roș, și mii de vinișoare pe piept i se ivesc; iar el, văzând buzata, îi cade cu nărav. Inadecvarea atracției sentimentale a celor doi porumbei, generând un fior tragic care va ține țara de acum încolo cu inima la gură, rezidă în faptul că tinerii provin din familii făcând parte din diferite unități operative ale elitei securiste de odinioară, aflate azi în întrecerea post-socialistă pe ramură, faza finală de îmbrobodit.

Nici momentul nu este bine ales. Dacă s-ar fi întâmplat acum un an ori să mai fi așteptat vreo doi, poate că lucrurile ar fi intrat pe un făgaș al normalității valahe, îngăduitoare cu ciudățeniile vieții normale. Numai că povestea celor doi tineri cade în toiul războiului de imagine și interese nevăzute ale cetelor conduse de cei doi tătici. Redăm câteva din momentele mai palpitate ale vrajbei instaurate între părinți și recent relatate de agențiile de presă mogulee:

Traian Băsescu: "Mă vedeți pe mine negociind cu un șobolan rozaliu cum este Viorel Hrebenciuc?"

Viorel Hrebenciuc: "Diferența majoră dintre mine și Băsescu e aceea că eu sînt întotdeauna treaz, iar el e beat. Dacă nu mai ține minte ce am vorbit, asta e din cauza cantității foarte mari de whisky pe care a îngurgitat-o."

Traian Băsescu: "Mi-ar fi imposibil să devin rudă, chiar și prin alianță, cu acest om față de care am un dispreț profund pentru felul cum înțelege să facă politică."

Viorel Hrebenciuc: "Și pentru că Băsescu a adus vorba de mirosuri, îl sfătuiesc să se spele și să nu mai miroasă a transpirație".

Lesne de observat, asemenea replici scoase din inimă nu sunt capabile să niveleze asperitățile dintre cei doi corifei ai politichiei dâmbovicioase. Cam ce fel de priviri și-ar arunca ei la nuntă? Ce fel de nuntă ar fi aceea, când cuscrii ar mârâi unul la altul, s-ar înțepa reciproc la microfon și și-ar stăpâni cu greu gorilele să nu iște zaveră? Ne-am permis acest comentariu pentru a aplatiza puțin panta conflictuală pe care s-a înscris acest text, dar trebuie să reluăm.

La începutul săptămânii, Traian Băsescu a acuzat fără perdeluțe mafia care a dorit să-l suspende: "Parlamentul României este forul suprem și garantul democrației în stat. Eu vorbesc de cei 322 de oameni care după ce au pierdut o jumătate de an pentru o acțiune care viza îndepărtarea, pe de-o parte, a PD de la guvernare, îndepărtarea președintelui și punerea sub control a Parchetelor. Acesta a fost obiectivul major și tot lanțul negociat de Hrebenciuc, Verestoy și Bogdan Olteanu. Ei au fost negociatorii și constructorii acestei proiecții politice pentru România." Concluzia a fost clară: "Da, este o mafie politică". Eventualul cuscrii a refuzat să dea răspunsul convenit acuzațiilor prezidențiale, invocând sensibilitatea viitoarei nore.

În context de lucru susținut, președintele țării a declarat: "Vreau ca legea pensiilor să devină aplicabilă. Nu vreau ca această lege să se dovedească a fi o păcăleală electorală. De aceea voi solicita Guvernului, potrivit art 138, alin 5 din Constituție, să precizeze sursele de finanțare și viabilitatea acestei legi." Supărat că succesul pedesist poate fi grav minimalizat, Hrebe l-a amenințat fățiș pe socrul propriului său fiu: "Dacă Președintele Traian Băsescu refuză promulgarea legii privind creșterea pensiilor, inițiată de PSD, acest lucru reprezintă o încălcare gravă a Constituției, care prevede explicit că statul este obligat să asigure condiții de viață decente românilor, și cu atât mai mult celor peste 5,5 milioane de pensionari. Acest refuz reprezintă un motiv serios pentru demiterea președintelui." Altfel zis, pe România o paște o nouă suspendare, în cadrul unei noi faze trepidante a aprigului război dus de factorii decizionali.

Din disputa iscată de mărirea pensiilor nu putea lipsi posibilul naș al viitoarei afaceri matrimoniale, Călin Popescu-Tăriceanu, care a încurajat părțile în litigiu aruncând paie peste foc: "Să spui că

încercarea de a asigura pensionarilor un nivel de viață decent este o măsură de stânga este cea mai mare stupizenie." Măsuri de stânga au fost, la vremea lor, și micșorarea săptămânii de muncă, și cadourile salariale, și chiriile infime, și păstrarea monștrilor economici energofagi și inutili, taxate atunci de liberali drept crime economice. Erau măsuri populiste de stânga, luate de Ion Iliescu și ai lui, încremeniți în proiect electoral și susținând că o fac de grija asigurării unui nivel de viață decent pentru sărmanii patriei. Problema nu era intenția (dacă ar fi fost sinceră), ci aplicarea (care s-a dovedit catastrofală). Că, dacă stăm să ne uităm la ce se vede, cu toate măsurile luate, sărmanii au ajuns să fie și mai săraci decât erau, iar economiei i-au trebuit cincisprezece ani să-și revină.

Ce fac progeniturile între timp? Potrivit cuscrului mare, tinerii înamorați se văd pe șestache de vreo șase luni, de pe exact vremea când baronimea parlamentară începea să uneltească la suspendarea pe viață a președintelui populist, băgăcios și mitocan. Deși, potrivit aceleiași surse, lucrurile nu par a fi ajuns într-atât de departe încât să fie vorba de dragoste puternică, se pare că beizadelele își petrec multe nopți împreună în casa hrebenciucă. Ceea ce ar putea duce nu numai la o petrecere de nuntă ca-n povești, dar și la o iute cumetrie ca-n mahala.

Idila a ajuns ținta bârfei televizate. Marele analist de izmene nomenclaturiste și găini carnivore, Ion Cristoiu, a și prognozat că Traian Băsescu va ieși cu chelia ciufulită de pe urma amorului ghebos la vârf, deoarece opinia publică n-ar vedea cu ochi buni legătura dintre părți, percepând-o ca pe încă "o șmecherie a politicianilor", semn al ipocriziei demagogice. "Relația poate fi identificată ca una între Băsescu luptător împotriva corupției și un lider PSD suspectat de corupție", a glăsuț sfătos ca un maestru forjor analistul de la UTC, după care a adăugat repede, cu ochiul la avocat: "Hrebenciuc este un tip decent". În schimb, "Băsescu este o mașinărie fără sentimente (...) și atunci când va realiza că e o problemă pentru căderea lui cu 0,5% în sondaje, va fi necruțător".

Societatea noastră bolnăvioară se tot zbate, de la revoluție încoace, să depășească prejudecățile retrograde care au ținut-o în loc atâtea cincinale, și iată cu ce concepții nostalgice vine să ne otrăvească pacea internă acest trepăduș veninos, când toată suflarea opiniei publice a ajuns la concluzia că disensiunile repetate nu fac bine imaginii noastre în lume. Cum să meargă țara pe drumul cel drept, când unii trag "cea" și alții "hăis"? Să nu fi sesizat finul hanalist ce bun prilej ar constitui pentru forțele aflate în prelungita lor păruială de scenă această legătură șecspirică? Opinia publică ar spune, mai degrabă: dacă un asemenea luptător aprig împotriva corupției lasă de la el și cedează doar ca să nu le strice fericirea copiilor, înseamnă că e un președinte sensibil. Iar dacă și tov Hrebe acceptă pactul, e ca o promisiune că, poate, va fura mai puțin, să nu-l supere pe cuscrul. Că are și el laturi umane. Și apoi, nu fura pentru străini...